

[Svend Auken]

På venstrefløjens var der tidligere folk, der mente, at man altid skulle pukke på Socialdemokratiet og gøre Socialdemokratiet til hovedfjenden, og at det styrkede anseelsen for partierne til venstre, hvis der var kævl og spektakel og mistænkeliggørelse. Jeg har aldrig haft det synspunkt. Jeg har altid ment, at det var godt med et fornuftigt samarbejde mellem Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, og at vi talte til hinanden i en ordentlig tone.

Der er intet belæg i den dagsorden, jeg har lagt frem her i dag, for de insinuationer, som hr. Gade har fremsat på Socialistisk Folkepartis vegne. Derfor beder jeg hr. Gade om, hvis han er uenig i det forhandlingsresultat, der tegner sig nu, at argumentere på det grundlag og forholde sig til det i stedet for denne ikke særlig tiltalende, synes jeg, form for debat, som han anvender i forhold til Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jamen jeg vil da ikke fornærme hr. Svend Auken. Det er da ikke det, jeg går ind i debatten for, overhovedet ikke. Jeg vil bare svare hr. Bjørn Westh.

Jeg er helt enig med hr. Svend Auken om, at det er forhandlingsresultatet, vi diskuterer. Det er det, jeg tager stilling til. Jeg konstaterer, at der foreligger et dagsordensforslag her, som accepterer det forhandlingsresultat, som vi kan se, og så synes jeg, der er lidt sjusk i ordvalget, jeg synes, man skulle sige lidt mere rent ud, hvad det er, man accepterer og i virkeligheden siger ja til, selv om man måske bruger nogle andre ord. Så kort kan det siges.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige tak for de mange gode indlæg, vi har hørt under denne debat, og i og for sig også tak for de andre. Jeg synes, det har været en spændende debat, og jeg har hæftet mig ved, at den trods alt har været noget mindre polemisk, end man så ofte har oplevet, når disse store temaer er på dagsordenen.

Jeg vil gerne begynde med det spørgsmål, som blev rejst af hr. Ivar Nørgaard. Hr. Ivar Nørgaard citerer den dagsorden, der er forelagt, og hæftede sig ved næstsidste punkt, der lyder: »Ingen dansk forpligtelse til at deltage i en fælles EF-valuta«. Så spurgte hr. Ivar Nørgaard, i og for sig meget naturligt: På hvilken

måde vil regeringen sikre, at dette punkt i dagsordenen bliver opfyldt?

Dertil må jeg svare, at vi forventer, at dette spørgsmål først finder sin endelige afklaring i løbet af selve topmødet. Det har bl.a. sin forklaring i, at det ikke er uden indflydelse, hvordan man til sidst afklarer den engelske position. Den engelske holdning er jo en anden end vores, vi har ikke ganske identiske synspunkter, og derfor er det, vi arbejder for, at få en særlig tilkendegivelse på topmødet, som tager sigte på den danske stilling. Præcis hvordan det løses, kan jeg derfor ikke redegøre for nu og næppe heller under Markedsudvalgets møde i morgen. Det er en mulighed, at det hollandske formandskabs endelige tekstforslag er til rådighed for os inden Markedsudvalgmødet i morgen, men det er ikke helt sikkert. Vi ved det ikke.

Men én ting ved vi: at her er tale om et punkt, som Folketinget tillægger betydelig vægt. Der er tale om en meget vigtig formulering, og derfor er vi naturligvis også fast besluttet på, at den sag skal løses fuldt tilfredsstillende, dvs. løses på en sådan måde, at der ikke kan herske nogen berettiget tvivl om, at det er det danske Folketing, som til sin tid, formentlig i perioden 1996-97, tager stilling til, om Danmark vil træde ind eller ikke vil træde ind i den fuldt færdige valutaunion med de konsekvenser, det har.

Heri ligger også, at der skal etableres sikkerhed for, at der kan afholdes en ny dansk folkeafstemning til sin tid. Det er det, vi er ude efter, og det er det, vi arbejder intenst for. Det gør vi også i disse timer i forhold til andre, som har indflydelse på den sag, når topmødet indledes.

Jeg vender mig til hr. Svend Aukens indlæg. Hr. Svend Auken spørger – fuldt berettiget, for det er jo da en vigtig ting at afklare også her i Folketinget: Hvordan vil nu forholdet være omkring arbejdet i Nordisk Råd efter vedtagelsen af de nye EF-traktater? Om det vil jeg sige, at der ikke kan herske nogen som helst tvivl om, at arbejdet i Nordisk Råd vil fortsætte, og at der også i årene foran os ligger meget store og vigtige opgaver, som skal løses i Nordisk Råds regi.

Nordisk Råd har netop på sit seneste møde på Ålandsøerne beskæftiget sig med de nye perspektiver for Nordisk Råds arbejde, fordi vi alle fem i Norden i dag erkender, at temaerne